

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-07-18

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10094>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 22

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω σελ. 8. 'Εν τῷ Εξωτερικῷ σελ. 12.

'Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποίησις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1884.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ναυαγεῖ.

Δικαίως λυπεῖται πᾶς εὐ φρονῶν βλέπων ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα παροράται καὶ παραμελεῖται ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ· ἰδοὺ λοιπὸν καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἐγράφομεν, μέχρι τίνος ἀπωτάτου βαθμοῦ ἔφθασεν ἡ ὀλιγωρία καὶ ἀκηδεῖα ἡμῶν, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ζωτικωτάτων συμφερόντων ἡμῶν, περὶ αὐτῶν τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων, κατὰ τῆς ἐκρύπτου καταστάσεως τῶν ὁποίων αἱ κατακραυγαὶ καὶ οἱ γογγυσμοὶ ἡμῶν ἄλλοτε ἠκούοντο ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα. «Ἡ καλὴ διαχείρισις τῆς ἐθνικῆς περιουσίας—ἐφωνάζομεν τότε—θα προσφέρῃ πνευματικὴν τροφὴν πλουσιοπάροχον τοῖς κυπρίοις. Μόνη ἡ ἐθνικὴ περιουσία δύναται νὰ στερεώτῃ καὶ διαιωνίσῃ τὰς πηγὰς τῶν φώτων, τὸ μέγα τῆς παθητῆς Παιδείας οἰκοδόμημα· καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι προσκαλούμενοι νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τούτου καὶ δώσωμεν τὴν ἀρμοζούσαν αὐτῷ πορείαν καὶ διεύθυνσιν ἄλλος ἀγρὸν ἠγόρασε καὶ ἄλλος γυναικῶνα ἐγήμε.

Ἄλλ' ἀρά γε καὶ εἰάν προσέτι κατορθωθῇ τὸ μέγα καὶ ἀξιεπαινον τοῦτο κατόρθωμα καὶ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον καὶ ἀρμοζόν σύστημα, θὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαιτουμένην φρον-

τίδα καὶ δραστηριότητα ἵνα καλῶς λειτουργῇ καὶ ἀπροσκόπτως ἐξακολουθῇ τὴν ἐθνοσωτήριον πορείαν του; σφοδρ' ἐγὼ ἀμφιβάλλω καὶ τὴν ἀμφιβολίαν μου ταύτην σᾶς τὴν μεταδίδω διὰ τῆς ἐξῆς ἀναμφιβόλου ἀπικλονεικῆτου φανεράς ὡς Ἡλίου καὶ καθαράς ὡς ἡ ἀκτίς παρατηρήσεώς μου.

Αἱ ἐκκλησίαι τῶν πόλεων καὶ ἡ τῶν περιουσιῶν καὶ συμφερόντων τούτων συνήθης σήμερον διαχειρίσις τί ἄλλο εἶνε εἰμὴ μικροσκοπικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα; ποῖαν ἄλλην ἔχει διαχειρίσιν εἰμὴ αὐτὴν ἐκείνην οἶαν καὶ δι' ὅλον τὸ ζήτημα ποθοῦμεν; λαϊκοὶ οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ ταμίαι· ἐξελέγξεις τῶν λογαριασμῶν γίνονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ· πᾶσα πολυδάπανος πράξις τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλεται εἰς συμβούλιον λαϊκόν· αὐστηρὰ ἐπιτήρησις τῶν συμφερόντων, καὶ συνδρομαὶ ἀναλόγως ταύτων, γίνονται εἰς σχολεῖα, πτωχοῦς, ὄρφανὰ, γήρας κ.λ. καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι λήγει τὸ ἔτος μιᾶς ἐπιτροπῆς, καὶ οὔτε ἐξελέγξιν τῶν πράξεών της προσκαλούμενοι παρουσιαζόμεθα νὰ κάμωμεν, οὔτε ἐπιτροπὴ ἂν ὑπάρχῃ ξεύρομεν, οὔτε τὸ ταμεῖον εἰς ποῖαν κατάστασιν εὐρίσκεται μᾶς μέλλει, οὔτε ἂν τὰ συμφέροντα ὑπὸ καρκίνου σύρωνται ἐξετάζωμεν, οὔτε τέλος καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπιτροπὴ φροντίζομεν νὰ μάθωμεν. Κρού-

ουν οἱ κώδωνες! κρούουν ἐπὶ μίαν ὥραν! εἴμεθα εἰδοποιημένοι καὶ ξεύρομεν διατί κρούουν. Ἡ ἐπιτροπὴ παραιτεῖται καὶ προσκαλεῖσθε νὰ ἐκλέξῃτε ἄλλην· αἱ ψῆφοι συνηθροίσθησαν μὲ τὸ σικλί· κοπιᾶστε νὰ τὰς ὀητε· ἀλλὰ τίς παρουσιάζεται; οὔτε τὸ «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα οὔτε τὸ ἀνάστα ὁ Θεός» τρέχομεν νὰ ψάλλωμεν· οὔτε τοῦλάχιστον διὰ τὸ «σειρή» τῶν κωδῶνων τὰ ὁποῖον ἴσως εἰς ἄλλην περιστάσει μᾶς νύχαρίσται πηγαίνομεν, διότι πρόκειται περὶ ἐπιτροπῆς καὶ τυμφορόντων τῆς ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους δὲ τίνων ἡ ἀσυγχώρητος αὐτὴ καὶ πάσης μομφῆς ἀξία ἀδιαφορία; ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν πολιτῶν τῶν ἀπαιτούντων τὴν διευθετήσιν τοῦ ὄλου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκκλ. περιουσιῶν ὑπὸ ἐπιτροπῶν λαϊκῶν. Καὶ βέβαια! ἡ φροντίς μας αὐτὴ διὰ τὰ μερικὰ καὶ ἀμέσως ἰδικὰ μας, δὲν εἶνε ἀδίκον νὰ γάνεται καὶ νὰ μὴ ἐκτείνηται καὶ εἰς τὰ γενικὰ καὶ ἐμμέσως ἰδικὰ μας; !; ἡ προσπάθειά μας αὐτὴ περὶ τοῦ οἴκου μας δὲν εἶνε σωτήριος εἰάν ἐκταθῇ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ πλησίον ἡμῶν; Ἰδοὺ σαφὲς καὶ γνήσιον δείγμα τῆς ποιότητος τῆς μεριμνῆς ἡμῶν περὶ τοῦ γενικοῦ ἐκκλ. ζητή-

μικτος, και διαβεβαιουμεν απαντας οτι «κατα την μούστραν και το πραγμα» δεν καταδεχομεθα ν' απατησωμεν τινα.

Αλλ' ενταυθα ορειλομεν να κωμωμεν και την εξης παρατήρησιν, την οποιαν ευτεβάστως καθυποβάλλομεν τοις Σ. ημων Αρχιερευσιν. Οι πλειστοι δια να δικαιολογησουν την τσαυτην αυτων αδιαφοριαν, πρυφασιζονται οτι επειδη δεν εγνωριζον τας βασεις εφ' ων συνετάχθη το σχεδιον, ως ουδε το σχεδιον αυτο επι του οποιου θα συζητητησιν οι αντιπρωσωποι, δεν εγνωριζον επομενως ποιαν εντολην να δωσωσ: ταις αντιπρωσωποις αυτων· τουτο και εκλογεις, τουτοκαι εκλεχθεντες λαλουσι, και πλειστοι ως ορθον θεωρουσιν.

Εχομεν λεγουν πασαν εμπιστοσυνην εις τους Αρχιερεις ημων ουδολως δ' αμφιβαλλομεν οτι εν τω υπ' αυτων καταρτισθεντι σχεδιω διαλαμπει η περι του κοινου καλου μεριμνα και πατρικη αυτων φροντις ης πολλακις εσχομενδειγματα, ως και η φιλοπροδοος τάσις και φιλοπατρια αυτων, πλην δεν ητο αρα γε λυσιτελεστερον αν εδημοσιευετο το εν λογω σχεδιον να τεθη δ' ουτω υπο την εγκρισιν και συζητησιν των απανταχου της νησου ειδημωνων, εκ των πολλων δε ιδεων να επικρατηση η μαλλον κοινη, η μαλλον ορθη, η μαλλον ωφελιμος; τουτο εινε το αιτιολογημα των το οποιον ελπίζομεν να εκλιπη οσον ουπω, διοτι οι Σ. Αρχιερεις ημων δεν θ' αφησωσιν εις το μεσον το κωλυμα τουτο· ουτω δε θα ιδωμεν παλιν ποιαν αλλην αιτιαν της ακηδειας και αμελειας ημων θα παρουσιασωμεν εις το μεσον.

Κυριε Συντ. της "Σαλπιγγος"

Ειπέ μοι, δεν είναι χιλιάκις προτιμότερον ν' αποκαληται τις βαρβαρος χωριάτης, τιμων και σεβόμενος μητρικην γλωσσαν, θρησκευαν, αγνα αρχαικα ηθη και εθιμα, παρ' ευγενης πολιτης περιφρονων και... και... και εξουδενίζων αυτά; τας λέξεις ταυτας ανεφώνησα οτε πρωτινων ημερων επιστρέψας εκ τινος των πολεων μας, ενθα πολλα κη εν οδοις κη εν οικοις κη εν Εκκλ. περιφρονητικα δια τε την ιεραν Έλλ. ημων γλωσσαν, αγνα αρχαικα ημων ηθη και εθιμα και αυτην ετι την θρησκείαν ημων ιδων, εισηλθον

εις την πτωχικην μου κалύβην· α νεχωρισα εκ της πολεως καταλυπημένος και φέρων τας κακίστας εντυπώσεις. Ιδων την μεγαλην επατην και ευπιστιαν της νεολας μας, οτι εν παντι ξενω και προ πάντων Ευρωπαϊκω, εγκειται το ωραιον, το ευγενες, ενεθυμήθην το εξης ανέκδοτον.

Νεος τις παρήγγειλέ ποτε εις ράπτην εν πασχαλινο πανταλον· επειδη όμως ησαν παραμοναι του πασχα και η ράπτης βιαζόμενος, εγραπτε και νύκτα, συνεγραψε δυο περισκελιδας διαφερων χρωματων και μεγεθους (εγένετο λάθος εν νοείται)· ο καλός μας νεος τρέχει την παραμονην του πασχα νύκτα, νύκτα παίρνει το πανταλον απαγατήρητον και φεύγει το πρωι· τι φορεί ο να υπάγη εις την Εκκλησ. αλλά τι να δη; α.) δυο χρωματα β.) η μία περισκελις τόσο κοντή, ωστε μ' ενα τράβημα ανέβη ανωθεν του γονατος κ' εμει· εν' επιστρέφει αμέσως εις τον ράπτην, επιδεικνύων το φόρεμα και παρονοούμενος οτι τον αφήκε χωρις πασχαλινο πανταλον· ο ράπτης αμέσως μετά σοβαρότητος και ετοιμότητος πνεύματος, "είναι εν γνώσει κύριε, λέγει του, όπου εγεινε τουτο, δεν είναι ενάγνοια, ετσι ταφοροουν τώρα ες το Παρισι· είναι ο τελευταιος συρμός των Παρισίων"· ο κικός μας νεος ακούσας συρμόν Παρισίων ηυχαριστήθη· υπήγεν ουτως εις την Εκκλ. και κατέλαβε υάλιστα τοιαυτην θέσιν, ενθα ηδύνατο οσον το δυνατον πολλοι να τον βλέτωσι και ενω εκίνει τον γελωτα ως μάσκα των απόκρεω, ενόμιζεν οτι προύκαλει τον θαυμασμόν δια το φόρεμα του νεου συρμού.

Ποιαν δε σχέσιν έχει το ανέκδοτον τουτο με το προεείμενον θέμα; ο νοών νοείτω.

Αλλ' ω φίλη νεολαία, διατι ουτω περιφρονεις την παγκοσμίου υ πολήφειως απολαύουσαν μητρικην σου γλωσσαν, ωστε ουδ' αυτοις τους Έλληνιστι χαιρετίζοντάς σε φίλους σου, να μη δέχησαι ν' αντιχαιρετίζης Έλληνιστι, ουδε παρ' αυτης της Μητρός σου, η της αδελφης σου να αιτης το αιτούμενον με την Έλληνικην αυτοο ονομασίαν; το εθνος εις σε στηρίζει τας περιετυχεστερου μελλοιτος γλυκειας ελπίδας του και συ περιφρονεις την γλωσσαν του αμ' ως μάθης να ψελλιζης δυο, η τρεις ξενας λέξεις!! διατι ουτω, προπετως, περιφρονεις την μόνην επιγιης υγια και φιλάγαθον θρησκείαν σου, εστω και κατα τύπους; εαν ποτε η

μητρικη σου γλωσσα, η η θρησκεία σου, η αμφοτερα· η εκατέρα τουτων, παρουσιασθη ενόπιόν σου κη σου ειπη: νεολαία μου, νεολαία μου, τι εποίησα σοι, η τι παρηνώχλησα σοι, η τι ηόκησα σε και μοι αιτατοδίδης ουτω πονηρα αντι αγαθων; τι έχεις ν' απαντήσης εις τας σοβαρας ταυτας ερωτήσεις;

Είναι αληδες οτι οι Ευρωπαιοι (οι ευγενεις όμως και πράγματι α νεπτυγμένοι Ευρωπαιοι,) εχουσι τεχνητους τινας τύπους ευγενειας κη πολιτισμού· αλλά παν οτι εξ Ευρώπης δεν είναι καλον τα πάντα· οθεν δοκιμάζετε το καλον δε κατέχετε, κατα την Δεισπεσίαν εκείνην συμβουλήν· γλωσσα μητρικη κη θρησκεία πατρικη, είναι τ' απογελουντα την εθνοσωτήριον Κιβωτόν κη ταυτα περιφρονουντες, περιφρονουμεν αυτον τον Πλάστην κη δημιουργόν μας, περιφρονουμεν ημας αυτους· προσοχήν λοιπόν, προσοχήν, προσοχήν, διοτι εμπαιζόμεθα, παίζοντες εν ου παικτοίς.

Ο απλους και αμαθης λαός ακολουθει τα εήματα σου της ανεπτυγμένης νεολαίας· εκτός λοιπόν άλλων πέρνετε και τόσοι αμαθη κη απλοϊκόν λαόν εις τον λαιμόν σας.

Τας πολιοτριχου γέροντος ταυτας ιδέας, διασαλπίζατε δια της Σαλπιγγος σας, παρακαλώ· Κυριε Σαλπικτά, αν τας θεωρητε και υμεις ορθας.

Τον Ιούλιον του 84.

Ο γέρον Φλέσης
γέννημα κη θρέμμα του Όλμπου.

Οι αξιοσεβαστοι λειτουργοι της Θείμδος Κ. Κ. Πόβιλ, Σμιθ, και Κόλλυερ, συγκροτήσαντες ενταυθα μετά και του δικαστου ημων Κ. Μίτλεττον, το κακουργιοδικειον απο της παρελθούτης Τρίτης εδικασαν τας ορισθείτας δικας, προχθεις δε Κυριακην απηλθον εις Πάφοι· αντι δε του κ. Σμιθ αναχωρήσαντος εις Αγγλιαν αντικατεστάθη ο δικαστης ημων κ. Μίτλεττον.

Δυνάμεθα να καυχηθώμεν οτι η τελειότης των δικαστηριων μας εφθασε σήμερα εις το ανώτατον σημειον· η λεπτομέρεια περι τας ερωτήσεις, οι διάφοροι τροποι και πολλα προσπάθειαι ως καταβάλλουσιν οι της νησου δικασται προς ανακάλυψιν της αληθείας, και πρό πάντων η αμεροληψία και πλήρης και δικαία εφαρμογή του νόμου, εινε ικανά να κινήσωσι την αντιζηλιαν πολλων άλλων μερών. Καυ-

χώμεθα ἀλλὰ καὶ χαιρόμεθα ἀληθῶς ὑπερβολικὰ περὶ τῆς εἰς ἄκρον τακτοποιήσεως ταύτης τῶν δικαστηρίων μας.—Αἱ δίκαι αἱ ἐξετασθεῖσαι ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ τοῦ κακουργιοδικείου εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

α) Μήτηρ καὶ υἱὸς ἀπὸ χωρίου Βουνὶ κατηγορούμενοι ὅτι ἔθεσαν πῦρ εἰς αἰκίαν ἠθωώθησαν.

β) Δύο ἐξ Ἐπιτοκοπῆς ἐπίσης ἐπὶ ἐμπρησμῶ, θέλουσι καταδικασθῆναι ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς ποινῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, κατὰ τὴν ἐκφρασιν ὅμως τοῦ κ. Πόβιλ θὰ ἦνε αὕτη πενταετής φυλάκισις.

γ) Εἰς ἀπὸ Πισσοῦρι φονεύσας γυναῖκά τινα κατεδικάσθη εἰς 15ετῆ φυλάκισιν.

δ) Τέσσαρες ἀπὸ Φοινικάργακα κατηγορούμενοι ἐπὶ κλοπῇ προβάτων κατεδικάσθησαν εἰς Ζετῆ φυλάκισιν.

ε) Εἰς ἐκ Κολοσσίου ἀποδειχθεὶς ὅτι ἠγόρασεν ἐν γνώσει του κλοπιμαῖα κατεδικάσθη εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν.

στ) Εἰς ἐκ Λεμησοῦ, 2 ἀπὸ Πολεμιδία καὶ εἰς ἐξ Ἀγ. Φυλάξεως κατηγορούμενοι διὰ κλοπὴν ζώων ἠθωώθησαν· ὁ εἰς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐκ Πολεμιδίων κατηγορηθεὶς ὅτι ἔλαβε χρήματα νὰ δώσῃ κλοπιμαῖα κατεδικάσθη εἰς 10 μηνῶν φυλάκισιν.

ζ) Λεμησιὸς τις μαθητὴς πελεκάνου κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων τοῦ μαῖστορός του κατεδικάσθη εἰς Ζετῆ φυλάκισιν.

η) Λεμησιὸς μαχαιρώσας ἀκινδύνως γυναῖκά τινα φαυλόβιον κατεδικάσθη εἰς 15 μηνῶν φυλάκισιν.

θ) Ψευδομάρτυρες τινες θὰ καταδικασθῶσιν ὑπ' ἄλλου κακουργιοδικείου, διότι οἱ δικάσται οὗτοι θὰ θεωρηθῶσιν ὡς μάρτυρες τῆς ἐνώπιόν των ψευδῆς καταθέσεως.

Φ Υ Ρ Α Η Ν Μ Ι Γ Δ Η Ν

Ταύτην τὴν στιγμήν πληροφορούμεθα περὶ τοῦ ἐκκλ. ζητήματος ὅτι οἱ ὀκτώ μόνον παρουσιασθέντες ἀντιπρόσωποι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Κερυνείας μετὰ τῶν ἐξ αὐθήμερον ἐκλεχθέντων τῆς Λευκωσίας συνελθόντες τὴν προχθὲς Δευτέραν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἐξέλεξαν πενταμελῆ ἐπιτροπὴν συνιστάμενην ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Περιστιάνη, Ι. Εὐαγγελίδου, Ι.

Παυλίδου, Παγγ. Κωνσταντινίδου καὶ Τορμούτη Πασχαλίδου, ἧτις συνεργομένη μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἀγ. Κερυνείας θέλει ἐπέξεργασθῆ τὸν ὑπὸ τῶν 4 Ἀρχιερέων σχεδιασθέντα Κανονισμόν καὶ ἐξελέγξῃ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν δύο μόνον τούτων ἐπαρχιῶν, νὰ δημοσιευθῶσι δὲ κατόπιν ταῦτα πάντα πρὸς γνῶσιν τοῦ λαοῦ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου καθ' ὃν θὰ συνέλθῃ γενικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἀποφασίσῃ τι δεῖν γενέσθαι.

Ἦκούσατε ποτὲ ἔς τὸν Θεόν σας νὰ κρατιζῶνται ἀνθοδέσμαι ἔς τὰ τελωνεῖα; Δεσποινὶς τις ἐρχομένη προχθὲς ἐκ Λάρνακος, ἔφερε μαζί της δύο ἀνθοδέσμας τὰς ὁποίας φίλαι τῆς ἴσως τῆς τὰς ἐπρόσπερον ἐκ Λάρνακος. Τὸ τελωνεῖον ἐνταῦθα τὰς ἐκράτησε διατί; διότι πιθανὸν νὰ ἤρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῶ ἡ νεανὶς ἤρχετο ἐκ Λάρνακος· πῶς σὰς φαίνεται τοῦτο; δὲν γνωρίζεται ἡ ἀνθοδέσμη ἧτις ἔρχεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τῆν ἀνθοδέσμη ἧτις ἔτα· εἶδεν τεσσαρὰς ὥρας μόνον; τοῦτο καλεῖται αὐστηρότης περὶ τὰ καθήκοντα— ἀζητήρητοι τῶν μερικῶν.

Προσοχὴ νεανίδες.

Ἀποφεύγετε τὴν πολυτέλειαν καὶ προτιμάτε τὴν ἀπλὴν ἰνδυμασίαν διότι τότε μόνον τὸ γυναικεῖον κάλλος εἶναι ἀξίωμα ὅταν παρουσιάζηται ὑπὸ ἀπλῆν ἰνδυμασίαν. Ρίψατε ἑλπίμα εἰς ταῦς καλλιτέχναις καὶ θέλετε εἰδῆ ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν σχηματίζει τοὺς ἀγγέλους των ἰνδεδυμένους διὰ πολυτελεῖς ἰνδυμασίας ἢ κοσμημένους διὰ χρυσοῦ καὶ πτερῶν· διατί λοιπὸν οἰεῖ οἱ ἐπίγειοι Ἄγγελοι νὰ προτιμάτε τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰ τοιαῦτα κοσμήματα ἅτινα ἀρμύζουσι μᾶλλον τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν βαρβάρων; Ὅσον διὰ τὸ θέατρον καὶ τοὺς χορούς τὰ τοιαῦτα ἴσως δύνανται νὰ ἴσιν ὑποφερτά· ἀλλ' ἐν ἀπλῇ συναστροφῇ ἢ περὶ πάσῃ τὰ τοιαῦτα χυδαίωσι τὴν καλλοπὴν, διότι τὸ πνεῦμα ὑπολογίζει τὸν χρυσόν, ὁ χρυσὸς ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ σταθμίσῃ τὸ πνεῦμα. Μάθετε προσετι ὅτι ἐκ τῆς ἰνδυμασίας ἔξυπνος παρατηρητῆς δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀξίαν μῆος γυναικός· διότι γυνὴ σεμνὴ αἰετοτε ἐνδύεται σεμνῶς, καὶ γυνὴ ἀληθῶς φιλόκαλος καὶ πνευματώδης φέρει συνήθως ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς φιλοκαλίας.

Συγγνώμην ἂν κατὰ τι σὰς ἐπέκρανα λέγων τ' ἀληθῆ, ἧς καὶ ἐπιζῶ νὰ τύχω.

ἀφοῦ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὸ "κείνος ποῦ σ' ἀγαπᾷ κάκει σε καὶ κλαίει."

Λεμησοῦ 8 Ἰουλίου 84. N.

—Δύνεται ἐν ὥρᾳ καλῇ νὰ προζυγήσῃ θάνατον;

—Μάλιστα, ἀπαντῶμεν ἡμεῖς σήμερον ἐξ ἰδοῦ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον Τούρκος τις ἐπήγαγε μετὰ τῆς συζύγου του καὶ μῆος ἄλλης γυναικός με βροίφη καὶ αἱ δύο εἰς τὰς χεῖρας, ἐκ Λεμησοῦ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πύργου. Συνήτησε κατὰ τὴν Παλιὰν Λεμησοῦν καμηλάτην Τούρκον ἐπίσης πηγαζόμενον εἰς Σκάλαν· "ὥρα καλὴ σου σιὸρ" τοῦ εἶπεν ὁ καμηλάτης ἀντὶν ἀντιχαιρείσῃ ὕβρισε τὸν Τούρκον καὶ τοῦ εἶπε τουρκιστί— διατί πρὲ δὲν δίδεις "Σελάμη" ὡς Τούρκος παρὰ χαιρείσῃ σὰν γκλαούρος; ὁ Τούρκος τὸν ἀπήτησε— ὅλοι αἱ χαιρεισμοὶ εἶνε τοῦ Θεοῦ— νὰ καταβῶ κάτω καὶ νὰ εἶς τί θὰ σοῦ κάμω, ἀπαντᾷ ὁ καμηλάτης— τί θὰ μοῦ κάμῃς τοῦ λέγει ὁ Τούρκος;— Εἰς αὐτὰ νὰ τον καμηλάτην αἰέσως κάτω, σύρει τὸ μαχαίρι καὶ ὄρηκα κατὰ τοῦ Τούρκου· ὁ Τούρκος ἤρτασε πέτραν καὶ τοῦ ἔσυρεν· ἀλλ' ἐκείνους παραμερίσας ὀλίγων ὤρμισε μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ἐπέπνεξε τὴν μάχαιραν πλησίον ἔς τὸν λαιμὸν κοντὰ ἔς τὸν ὦμον· μόλις ἐβάδισεν ὀλίγα ἀκόμη βήματα ὁ Τούρκος καὶ ἔπεσε νεκρός. Θεαταὶ ἦσαν αἱ δύο γυναῖκες καὶ τινες ἐργαζόμενοι εἰς τὸν δρόμον. Ὁ φονεὺς ἀφήσας τὰς καμηλοὺς ἰατράφῃ εἰς Λεμησοῦν ἐκάθησεν εἰς τι καφενεῖον εἶνε δὲ ἐκεῖ μέχρις οὗ εἶδοποιήδισα ἡ Ἀστυνομία τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφυλάκισε. Ἀς κρίνωσιν οἱ ἀποστρεφόμενοι τὰς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένας θανατικὰς ποινὰς, μετὰ τῶν ὁποιῶν, τὸ ὁμολογοῦμεν, συγκυτελεγμένα καὶ ἡμεῖς, ἂν τοιαύτης θηριωδίας ἀντάξιος ποινὴ δὲν εἶνε ὁ θάνατος καὶ δὴ καὶ σκληρὸς θάνατος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐ μὰ νὰ χωρῶμεν καὶ τὸν νοῦν μας φίλοι μου συνδρουηταί. Εἶπαμεν ὅτι θὰ πληρώνηται ἡ συνδρομὴ καὶ σύμφωνα μετὰ τούτο ἔκαμα καὶ τὰς συμφωνίας μου μετὰ τὸ τυπογραφεῖον· τώρα πλησιάζει νὰ τελειώσῃ μία ἱεραμηνία καὶ ὅμως οἱ περισσότεροι δὲν ἐπλήρωσαν ἀκόμη. Μάθετε ὅτι οὐδὲν ἄλλο κέρδος ἔχω εἰμὴ τὴν ἠθικὴν εὐχαρίστησιν ἂν συνελθῶν καὶ ἐγὼ κατὰ τι πρὸς ὠφελίαν τῆς πατρίδος μου τὰ ἔαρις ὅμως τυπογραφικὰ ἔξοδα καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τὰ ὁποῖα κατὰ πάσαν ἐξόδοσιν κάμνωμεν ἀνάγκη νὰ καλυφθῶσιν· ἄλλως ἡμεῖς καταστρεφόμεθα, ἐνῶ δὲ ἕκαστον συνδρομητὴν τὸ ποσὸν εἶνε ἀσύμαντον.

Ἄϊδε λοιποὶ νὰ σὰς δῶ ποῦ νὰ χετέ τὴν εὐχὴν τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων (διότι ποῦ τὸν καιρὸν ποῦλθαν οἱ Ἄγγελοι ἢ Ἀγ. Γεωργίος ἔφυγε πὸ μᾶς) νὰ σὰς δῶ χά.

Λάρνακι τῆ 7. Ἰουλίου 84.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο δημοσίαι αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα Ἑλλ. Σχολῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου Σχολάρχου κ. Ν. Δ. Λανίτου. Παρήσαν ἐν αὐταῖς ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτιέων, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δήμαρχος καὶ τινες ἄλλοι ἰκανοὶ κριταί. Τέσσαρες ἐκ τῶν μαθητῶν ἱεφοίτησαν λαβόντες ἀντὶ ἀπολυτηρίων ἐνδεικτικά.

Κατόπιν ἤρξεντο αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Κορύννης Περίδου καὶ ἐνταῦθα καλῶς ἀπήντησαν αἱ μαθήτριά, ὡς καὶ εἰς τὰ Ἀγγλικά ἐξετασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀξιοτ. Διοικητοῦ καὶ τινῶν ἄλλων. Τὸ μόνον ὅπερ λυπεῖ τοὺς συμπολίτας Κιτιεῖς εἶνε ὅτι ἡ Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου ἐξωδεύει - ὁ πλείστον τοῦ καιροῦ τῆς παραδίδουσα κατώτερα μαθήματα, ἐνῶ ὁ πολύτιμος καιρὸς τῆς ὤφειλε νὰ ἐξοδεύητε εἰς τὴν παράδοσιν ἀνωτέρων μαθημάτων ὅπως δυνήθῃ καὶ αὕτη ν' ἀναδείξῃ μαθητριάς μεμορφωμένας κατ' ἀξίαν τοῦ ὀνόματός τῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀξιοτ. Ἐφορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας καταστημάτων θέλει σκεφθῆ περὶ τούτου ὠρίμως. Ἀῦριοι Κυριακὴν ἀρχονται αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου Λάρνακος καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικῶν. **Κ. Κ.**

Λάρνακι 27 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτῆ.

—Ὁ ἀπηγορευμένος καρπός.—

—Πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον.—

Γενέσεως κηφάλ. Β. παραγρ. 16ος]17ος.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καρπῶν, οἷον, παττίχων περιφύμων! πεπονίων ὑγιεινῶν!! ἀγγουρίων ἀμβροσιῶν!!! σαρδέλλων μοσχομυρωδάτων!!!! γέυσασθε· ἐκ δὲ τῶν καρπῶν τῆς σταφυλῆς, τοῦ γινώσκων καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε οὐδὲ ἄψεσθε αὐτοῦ, ἢ δ' ἂν ἡμέρα γένησθε αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· Συμβούλια ἐπὶ συμβουλίῳν, ὑπὸ τῶν τοὺς οἴακας τῆς πόλεως κρατούντων, διημεροῦντο ἵνα, ὁ ἐπικατάρτος καὶ ἀπηγορευμένος καρπὸς τῆς σταφυλῆς ἐξαλειφθῆ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ἐτάχθη τὸ Λαφουβίμ ἀντὶ Χερουβίμ, ἢ φλογίνη ρομφαία, τοῦ φυλάσσειν τὴν ὁδὸν πωλήσεως τῆς σταφυλῆς μέχρι τῆς σήμερον Κυριακῆς.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ ταῖς ἀκαμάτοις προσπαθείαις τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ μὴ, ἰδίως εἰς τὰς γιγαντιῖας καὶ ὀβελίσκους κνήμας τοῦ Μ. διότι ἀπηγόρευσαν ἡμῶν τοῦ φαγεῖν σταφυλὰς καὶ ἐπέτρεψαν νὰ γεύωμεν ἐκ τῶν ἀρισκομένων αὐτοῖς

ἀριθμηθέντων καρπῶν, τῶν ὁποίων ἡ δυσωδεία περὶ τὴν διίλην ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶναι ἀνυπόφορος, ἐνῶ ἄλλοτε τὰ τοιαῦτα ἐκαθαρίζοντο πρὸ μεσημβρίας, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἀφηροῦντο καὶ αἱ διάφοροι ψαθαργυαὶ καὶ τένται ἵνα ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον ὁ καθαρὸς ἀῆρ. ἀλλὰ σήμερον, φεῦ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἴχεται."

Κηρρρρρρρ.

Ἐυαθα Κύριε Συντάκτα πῶς περνᾷς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ παράξενα καίταις πελλάραις τοῦ καθινός. Γράφω σοι κ' ἐγὼ λοιπὸν μὴν τέτοιαν πελλάραν καὶ πέρισέ την ἔς τὸ φύλλον σου νὰ τὸ καταλάβῃ κ' αὐτὸς ποῦ τὴν ἔκαμε κ' ἄλλοι ποῦ τοῦ μοιάζουν ὅτι εἶνε τρέλλα γιὰ δῆσιμον. Ἐν πρώτῳ ὁ χωρῆανός μου Σάββας βιολάρης νὰ τοῦ λέγωμεν νὰ πληρώσῃ τὸ μερτικόν του γιὰ τὸ μηνιάτικόν τοῦ δασκάλου καὶ νὰ μᾶς ἐνρίσκῃ πρόφωσι ὅτι ἔχασεν ἕνα κτένι ὁ υἱὸς του σὰν ἐπήγαγε ἔς τὸν λάκκον μὲ τὰ μαθηταροῦδα, ἢ δὲν δίδῃ παρανὸν γιὰ νὰ ἀποζημιωθῇ; Πέτου σὲ πορακαλοῦμεν νὰ φυλάγῃ τὸν νοῦν του (ὁμορφον πρᾶμα δὲ φυλάξῃ) διότι ἔς τὸ παζάρι δὲν πωλῶν ν' ἀγοράσῃ ἄλλον.

Παλώδια. Ὁ φίλος σου Ἰσοδηνᾶς.

Κύριε Σαλπικτῆ.

Παρακαλέσατε ἐκ μέρους μας τὴν Σ. Κυβέρνησιν νὰ μᾶς ἀλλάξῃ τὸν Ἀρμένιον δάσκαλον ποῦ μᾶς ἔστειλε μὲ τὸν τίτλον "εἰσπράκτωρ τῶν δεκάτων" διότι ἐμάθαμεν καλὰ τὰ μαθήματα ποῦ μᾶς δίδει κάθε μέρα· ἐμάθαμεν πῶς πρέπει νὰ ὑβρίζῃ τις τὸν ἄλλον ἢ Ἀγγλιστὶ ἢ Γαλλιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ ἢ Τουρκιστὶ ὅσοι κακοκέφαλοι καὶ ἂν εἴμεθα κατωρθώσαμεν ὅμως νὰ μάθωμεν καλὰ, διότι ὁ διδάσκαλός μας ἐπαλαμβάνει τὰ μαθήματα αὐτὰ πρὸς πάντας χιλιάκις τῆς ἡμέρας μέσα εἰς τὰ καφενεῖα ὅπου ἔχει καὶ τὸ γραφεῖόν του καὶ μέσα ἔς τοὺς δρόμους καὶ παντοῦ. Καὶ ἄλλου εἶδους ἀκούη μαθήματα παραδίδει ἀλλὰ θὰ σᾶς τὰ γράψω ὅταν τὰ μάθω καλλιτέρα.

14 Ἰουλ. 84.

Ὁ Καταρράκτης τῆς Μισσαρίας.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. γρ. 174—180

,, με πίσσαν ,, 160—174

ὄσος τὸ γομ. ,, 60—96

ρακὴ σούμα βαδ. 19 η ὄκ. 2 5)40—2 1)40.

Χερουβία οὐδεμία πώλησις ἐγγειεν.

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 20—22½
κριθὴ τὸ κοιλὸν 11—12 1)2
ἄλευρ ἐντόπια ἢ ὄκ. παρ. 50—60
αἴγυπτ. ὁ σάκκος (78 ὄκ.) γρ. 120

Λύσις τοῦ αἰνίγματος κ' θώραξ Θραξ.

Ἀλτεира μόνη ἢ κ. Μ. Π. Γρηγορίου ἐκ Λάρνακος.

Λύσις τοῦ γ' προβλήματος.

Τὰ τέσσαρα νερά θὰ γειμίσουν τὴν δεξαμενὴν εἰς λεπτὰ 8.

Λυτήρις. Α. Δ. Μοσχονᾶς, ἢ Σοφ. Λοβαρίδης.

Χάριν πολλῶν δημοσιεύομεν τὸν τρόπον δι' οὗ λύεται τὸ πρόβλημα τούτου.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν κάθε νερὸν εἰς ἕν λεπτόν πόσον μέρος τῆς δεξαμενῆς γειμίζει· οὕτω λοιπὸν τὸ ἐν νερὸν ἀφοῦ γειμίζει τὴν δεξαμενὴν εἰς 20 λεπτὰ, ἔπεται ὅτι εἰς ἕν λεπτόν δὲ γειμίσῃ τὸ ἐν εἰκοστὸν τῆς δεξαμενῆς· τὸ ἄλλο νερὸν εἰς ἕν λεπτόν θὰ γειμίσῃ τὸ ἐν τριακοστὸν τῆς δεξαμενῆς· τὸ ἄλλο τὸ ἐν τεσσαρακοστὸν καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἐν ἑξηκοστὸν οὕτως ἔχομεν τὰ ἐξῆς κλάσματα 1)20 1)30 1)40 ἢ 1)60 τὰ ὅποια προσδέτουεν, ἀφοῦ τρέψωμεν ἐννοεῖται αὐτὰ εἰς κοινὸν παρανομαστήν, καὶ μετὰ ταῦτα διαιρούμεν τὸν κοινὸν παρανομαστήν ὁ ὁποῖος φατερώνει τὴν χωρητικότητα τῆς δεξαμενῆς, μὲ τὸν ἀριθμητήν, ὁ ὁποῖος φατερώνει τὸ ποσὸν τοῦ νεροῦ τὸ ὁποῖον χύρουν καὶ τὰ τέσσαρα νερά εἰς ἕν λεπτόν, ἢ τὸ ἐξαγόμενον τῆς διαιρέσεως εἶνε τὰ λεπτὰ κατὰ τὰ ὅποια θὰ γειμίσουν τὰ τέσσαρα νερά τὴν δεξαμενὴν.

ΑΙΝΙΓΜΑ κα'

Ἄλλους μὲν ποτε στολίζω

ἄλλοι δὲ πάλ' ἀσχημίζω

εἶμαι ὡς μηδεικὸν

τώρα μὲν προσεπαυξάσθω

τώρα δὲ πάλ' ἐλαττώσθω

τὸ ποσὸν τῶν ἀριθμῶν

Ζῶ ἐν σοὶ σὺν σοὶ ἀυξάνω

δὲν φοβοῦμαι ν' ἀποθάνω

ὅσον ζῆς ζῶ καὶ ἐγὼ

ἂν μὲ κόψῃς ἢ μὲ καύσῃς

πόνοους δὲν δὲ δοκιμάσῃς

οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ.

Καὶ νεάζ' ἔταν νεάζῃς

καὶ γηγάσκ' ὅταν γηγάσκῃς

μεταβάλλον τὴν μορφήν

ὅπως σὺ τὴν ἡλικίαν

καὶ τὸν ἰοῦν ἢ τὴν καρδίαν

καγὼ οὕτω τὴν ἑσφῆν.

Κυθραία.

Γ. Μιχαηλίδης.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"